I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 423/97

af 3. marts 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 3433/91 med hensyn til import med oprindelse i Thailand og om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Thailand, Filippinerne og Mexico

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (1), særlig artikel 9, 11 og 23,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) Ved forordning (EØF) nr. 3433/91 (2) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, i det følgende benævnt »engangstændere« med oprindelse i bl.a. Thailand. Tolden på varer med oprindelse i dette land fastsattes til 14,1 % med undtagelse af selskabet Politop Co Ltd (»Politop«), for hvilket tolden fastsattes til 5,8 %, og selskabet Thai Merry Co Ltd (»Thai Merry«), som blev fritaget for tolden, fordi det havde afgivet et tilsagn, der blev godtaget ved Kommissionens afgørelse 91/604/EØF (3).

(2) Efter at Thai Merry havde trukket sit tilsagn tilbage, og der efterfølgende var indført midlertidig antidumpingtold på dette selskabs eksport til Fællesskabet, ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 398/94 (4) forordning (EF) nr. 3433/91 med henblik på at ophæve den toldfritagelse, der oprindeligt var indrømmet dette selskab. Thai Merry's eksport til Fællesskabet er siden blevet pålagt en endelig antidumpingtold på 14,1 %.

2. Anmodning om fornyet undersøgelse

(3) Den 18. marts 1995 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (5) om indledning af en fornyet undersøgelse af forordning (EØF) nr. 3433/91 med hensyn til indførslen af engangstændere med oprindelse i Thailand, og den indledte en sådan undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3283/94 (6), som i løbet af undersøgelsen afløstes af forordning (EF) nr. 384/96, i det følgende benævnt »grundforordningen«. Den fornyede undersøgelse indledtes på grundlag af en anmodning, som i marts 1994 blev indgivet af European Federation of Lighter Manufacturers (EFLM) på vegne af medlemmerne af denne organisation (nemlig BIC-gruppen, som er producent i Frankrig, Grækenland og Spanien, Swedish Match-gruppen, som er producent i Frankrig og Nederlandene, Tokai Seiki GmbH, som er producent i Tyskland og Flamagas, der er producent i Spanien), som tilsammen tegner sig for næsten hele produktionen i Fællesskabet af den pågældende vare. Anmodningen indeholdt påstand om, at gældende foranstaltninger vedrørende importen fra Thailand ikke længere var tilstrækkelige til at modvirke den skadelige dumpingimport, og der blev fremlagt tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse.

(1) EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT nr. L 137 af 6. 12. 1996, s. 1).
(2) EFT nr. L 326 af 28. 11. 1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/95 (EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 38).
(3) EFT nr. L 326 af 28. 11. 1991, s. 31.
(4) EFT nr. L 54 af 25. 2. 1994, s. 1.
(5) EFT nr. C 67 af 18. 3. 1995, s. 4.
(6) EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

(4) Eftersom den fornyede undersøgelse vedrørende import med oprindelse i Thailand sandsynligvis ikke ville kunne afsluttes inden udløbet af femårsperioden for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger (dvs. den 30. november 1996), har undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 7, i grundforordningen også omfattet de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, i nævnte forordning (dvs. de omstændigheder, der vil kunne undersøges i forbindelse med udløbet af foranstaltningers gyldighedsperiode).

3. Klager

(5) Den 18. marts 1995 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende indførslen af engangstændere med oprindelse i Filippinerne og Mexico og indledte en undersøgelse i henhold til artikel 5 i grundforordningen. Denne procedure indledtes på grundlag af to klager, der blev indgivet i august 1994 vedrørende indførslen af engangstændere med oprindelse i henholdsvis Filippinerne og Mexico.

Klagen vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Filippinerne blev indgivet af BIC-gruppen, Swedish Match-gruppen og Tokai Seiki GmbH, som repræsenterer mere end 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare. Umiddelbart før indledningen af proceduren tilsluttede den spanske producent, Flamagas, sig klagen.

Klagen vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Mexico blev kun indgivet af BIC-gruppen og Swedish Match-gruppen. Klagen kunne dog fortsat antages til behandling, eftersom de klagende producenter tegnede sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare. Umiddelbart før indledningen af proceduren tilsluttede den spanske producent, Flamagas, sig også denne klage.

Nævnte klager indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med importen fra Filippinerne og Mexico og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af antidumpingprocedurer. Det ansås imidlertid for hensigtsmæssigt at gennemføre de pågældende undersøgelser som led i en enkelt procedure, i betragtning af at begge klager, som blev indgivet omtrent samtidigt, indeholdt de samme påstande vedrørende importen af samme vare.

[1] EFT nr. C 67 af 18. 3. 1995, s. 3.

4. Indledning af undersøgelser

(6) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene og de klagende producenter i Fællesskabet om indledningen af den fornyede undersøgelse og den nye procedure. Berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

(7) En række importører samt producenter i de pågældende lande tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom, blev hørt.

(8) Dumpingundersøgelsen vedrørende de pågældende tre eksportlande omfattede perioden 1. april til 31. december 1994, i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«. Med henblik på at træffe afgørelse om dumping, skade og Fællesskabets interesser omfattede undersøgelsen Fællesskabet, som det var sammensat på tidspunktet for indledningen af proceduren, dvs. alle de nuværende 15 medlemsstater.

(9) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog detaljerede besvarelser fra de klagende producenter i Fællesskabet, fra to producenter i Thailand, en producent i Mexico og en dermed forretningsmæssigt forbunden eksportør i De Forenede Stater samt fra et andet forbundet selskab, der solgte samme vare på det mexicanske marked, endvidere fra tre producenter i Filippinerne og et forbundet selskab i Japan og fra fire importører i Fællesskabet, som var forretningsmæssigt forbundet med producenterne i de pågældende eksportlande, og endelig fra en uafhængig importør i Fællesskabet.

(10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå, om der fandt dumping sted og forvoldtes skade, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende:

a) Klagende EF-producenter:

Producerende selskaber:

— BIC SA, Redon, Frankrig

— Feudor SA (Swedish Match), Rillieux-la-Pape, Frankrig

Producerende selskaber og salgskontorer:

— Flamagas SA, Barcelona, Spanien

— Laforest BIC SA, Tarragona, Spanien

— Violex BIC SA, Athen, Grækenland

Salgsselskaber:

— BIC Deutschland GmbH, Ettlingen, Tyskland

— BIC SA, Clichy, Frankrig

— Biro BIC Limited, London, Det Forenede Kongerige

— Cricket SA (Swedish Match), Rillieux-la-Pape, Frankrig

— Ebas Nederland (Poppell BV — Swedish Match), Eindhoven, Nederlandene

b) Producenter/eksportører:

Fra Thailand:

— Politop Co Ltd Bangkok, Thailand

— Thai Merry Co Ltd Samutsakorn, Thailand

Fra Filippinerne:

— Iwax Philippine Inc, Rosario, Cavite, Filippinerne (undersøgelsen indbefattede det forbundne selskab, Iwahori Philippines Inc, Mariveles, Bataan, Filippinerne)

— Iwax Inc, Shizuoka, Japan (med hensyn til selskabets eksport fra datterselskaberne, Iwax Philippine Inc og Iwahori Philippines Inc)

— Swedish Match Philippines Inc, Manila, Filippinerne

Fra Mexico:

— JMP Mexico SA de C.V., Tijuana, Mexico (med hensyn til selskabets produktion af engangstændere i Mexico)

— Tokai de Mexico, SA de C.V., Cuernavaca, Mexico (med hensyn til selskabets hjemmemarkedssalg af engangstændere i Mexico)

— Scripto Tokai Corp, Fontana, USA (med hensyn til selskabets eksport til Fællesskabet af engangstændere fremstillet af JMP i Mexico)

c) Importører forbundet med producenter/eksportører:

— Iwax (UK) Ltd, Ballymoney, Det Forenede Kongerige; denne importør blev uafhængig efter udløbet af undersøgelsesperioden

— Popell BV (Swedish Match), Eindhoven, Nederlandene

— Tokai Seiki GmbH, Mönchengladbach, Tyskland

— Tokai Seiki BV, Hoofddorp, Nederlandene

d) Uafhængige importører

— Pollyflame International BV, Roelofarendsveen, Nederlandene.

5. Efterfølgende procedure

(11) Det skal anføres, at en række hensyn (jf. nærmere i betragtning 40 - 44) foranledigede Kommissionen til at fastslå, at det var berettiget at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af dumpingimporten fra det land, der er omfattet af en fornyet undersøgelse (Thailand) og de to lande, der er omfattet af en ny procedure (Filippinerne og Mexico).

Som følge heraf fandt Kommissionen ud fra et proceduremæssigt synspunkt, at eventuelle endelige foranstaltninger bør vedtages direkte for så vidt angår alle tre lande, uden at der først indføres midlertidig told (en fremgangsmåde, som også indebærer, at gældende foranstaltninger vedrørende import fra Thailand samtidig må ophæves).

(12) Kommissionen fortsatte følgelig med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder.

(13) Parterne underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold. De indrømmedes endvidere en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger (og/eller afgive tilsagn) efter ovennævnte underretning.

(14) Enten fremlagde parterne ingen skriftlige bemærkninger, eller de bemærkninger, de fremførte, kunne ikke begrunde en ændring af de foreløbige konklusioner. Tre producenter/eksportører afgav tilsagn inden for den fastsatte frist.

(15) Fastlæggelsen af undersøgelsesresultater, som uden indførelse af midlertidig told kunne betragtes som endelige, nødvendiggjorde, at involverede parter underrettedes om de foreløbige og endelige undersøgelsesresultater og fik tilstrækkelig tid til at tilkendegive deres synspunkter. Dette i forbindelse med udarbejdelsen af passende tilsagn viste sig at være tidrøvende, og det var følgelig ikke muligt at afslutte undersøgelsen inden for den normale frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 9, og artikel 11, stk. 5, i grundforordningen.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(16) Den vare, som er omfattet af den endelige antidumpingtold, der er omhandlet i betragtning 1, samt den vare, der er omfattet af den undersøgelse, som er indledt vedrørende import med oprindelse i Filippinerne og Mexico, er lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning. Denne varer henhører under KN-kode ex 9613 10 00.

Det skal i den forbindelse erindres, at der findes andre engangstændere på markedet (piezo-tændere), hvis tekniske egenskaber er helt forskellige fra ovennævnte vares. De ansås derfor ikke for at være identiske med den vare, der var omfattet af den oprindelige undersøgelse vedrørende Thailand, de var ikke omfattet af den oprindelige undersøgelse og blev holdt uden for foranstaltningernes anvendelsesområde. Der er ikke fremkommet nye oplysninger i forbindelse med den foreliggende fornyede undersøgelse og den nye procedure, som vil kunne begrunde en fravigelse af denne fremgangsmåde. Piezo-tændere blev følgelig holdt uden for de aktuelle undersøgelser.

De thailandske myndigheder gjorde efter underretningen om de endelige undersøgelsesresultater gældende, at EF-markedet for engangstændere er opdelt i to særskilte segmenter, nemlig henholdsvis kvalitetsvarer omfattende engangstændere fremstillet i Fællesskabet og varer af ringere kvalitet bestående af import, herunder fra Thailand. Kommissionen kan ikke tilslutte sig dette synspunkt af allerede tidligere anførte grunde, som er fremført i tidligere sager vedrørende engangstændere, og som kan sammendrages som følger:

For at markedet for en vare skal kunne opdeles i flere segmenter kræves det i det mindste, at forskelle i fysiske egenskaber kan erkendes af forbrugerne, at de rent faktisk opfatter disse forskelle, og at der findes klart adskilte salgskanaler. Disse betingelser er ikke opfyldt i henseende til engangstændere, eftersom alle sådanne varer, der under ét betragtes som »ikke-piezo-tændere« og som »engangsvarer«, sælges uden sondring i samme butikstyper til kunder, der har de samme forventninger, nemlig køb af en engangsvare henhørende under en og samme varekategori.

Det skal endelig anføres, at selv om den pågældende vare fremstilles i forskellige størrelser og modeller, har alle disse engangstændere samme grundlæggende tekniske egenskaber, samme grundlæggende anvendelsesformål og samme funktion. Som det var tilfældet i de tidligere undersøgelser, anses alle modeller af engangstændere følgelig for at være en og samme varekategori.

2. Samme vare

(17) Det fremgik af undersøgelsen, at engangstændere, der fremstilledes og solgtes på de pågældende tre landes hjemmemarkeder, i de tilfælde, hvor der havde fundet et sådant salg sted, og der var fremlagt oplysninger herom, enten i alle henseender var identiske med, eller lå meget tæt op ad, de engangstændere, der eksporteredes til Fællesskabet fra de pågældende lande.

(18) Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at de engangstændere, der fremstilledes af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet og solgtes på EF-markedet og dem, der importeredes fra de pågældende tre lande, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og har samme anvendelsesformål. Der kan være visse mindre forskelle mellem de importerede varer og de i Fællesskabet fremstillede, men disse forskelle (f.eks. i henseende til udseende eller den teknik, der er benyttet til samling af tænderen) påvirker ikke varens grundlæggende egenskaber. De engangstændere, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen og dem, der importeres fra de pågældende tre lande, bør derfor anses for at være samme vare.

(19) Det fastslås følgelig, at engangstændere, der fremstilles og sælges i Fællesskabet og dem, der fremstilles og sælges i Thailand, Filippinerne og Mexico samt dem, der eksporteres til Fællesskabet fra disse tre lande, bør betragtes som »samme vare« som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

1. Normal værdi

a) *Thailand*

(20) En samarbejdsvillig thailandsk eksportør, hvis eksport udgjorde næsten 100 % af Fællesskabets samlede import fra Thailand i undersøgelsesperioden, havde solgte engangstændere på hjemmemarkedet. For to modellers vedkommende fastsattes den normale værdi på grundlag af salgspriserne på hjemmemarkedet, idet det forholdt sig sådan, at efter udelukkelse af ikke-fortjenstgivende salg i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen udgjorde det tilbageværende fortjenstgivende salg af tilsvarende modeller mindst 5 % af

salget målt i mængde af de pågældende modeller til Fællesskabet. For en tredje model beregnedes den normale værdi på grundlag af selskabets fremstillingsomkostninger, salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SAG«) samt fortjeneste, idet der ikke var tale om et tilstrækkeligt fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet af en sammenlignelig model. Nævnte SAG og fortjeneste fastsattes på grundlag af ovennævnte fortjenstgivende salg.

(21) For den anden thailandske eksportør kunne der ikke foretages nogen dumpingberegning, fordi selskabet havde indstillet eksporten i 1992.

b) *Mexico*

(22) Den eneste samarbejdsvillige mexicanske eksportør, hvis eksport udgjorde næsten 100 % af Fællesskabets samlede import fra Mexico i undersøgelsesperioden, udøvede udelukkende eksportvirksomhed, men kunne alligevel meddele oplysninger om salget af samme vare på hjemmemarkedet, idet et andet selskab i samme koncern fremstillede og solgte engangstændere på det mexicanske marked. Det viste sig imidlertid, at det pågældende salg, som var det eneste salg af samme vare på det mexicanske hjemmemarked, delvis fandt sted med tab og det resterende fortjenstgivende salg udgjorde mindre end 5 % af de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet.

(23) Kommissionen beregnede følgelig den normale værdi for denne eksportør ved sammenlægning af fremstillingsomkostningerne for hver af de eksporterede modeller og de indenlandske SAG, der forelå for Mexico, dvs. de omkostninger, der påløb hos det forbundne selskab, som solgte engangstændere i Mexico. I betragtning af, at det fortjenstgivende salg af engangstændere i Mexico ikke var repræsentativt, og da der ikke forelå pålidelige data vedrørende salget af samme generelle kategori af varer i dette land, måtte der søges en anden rimelig metode til fastsættelse af fortjenesten.

(24) Med henblik herpå undersøgtes det, om Thailand, for hvilket der forelå repræsentative og pålidelige oplysninger, kunne betragtes som et marked, der var sammenligneligt med Mexico i den pågældende sektor og dermed som et egnet grundlag for fastsættelse af fortjenesten. Det konkluderedes på grundlag af denne undersøgelse, at vilkårene på de to markeder var sammenlignelige. Desuden erkendte den pågældende eksportør, at den fortjenstmargen, der opnåedes i Thailand, ikke var højere end den, der normalt kunne opnås på det mexicanske marked i samme erhvervssektor. Med henblik påat beregne den normale værdi for hver af de modeller, som eksporteredes af den samarbejdsvillige mexicanske eksportør, blev den fortjenstmargen, der var fastlagt for Thailand, derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen lagt til ovennævnte mexicanske fremstillingsomkostninger og SAG på hjemmemarkedet.

c) *Filippinerne*

(25) Efter at visse tændere, som ikke er omfattet af undersøgelsen (jf. bemærkningerne om piezotændere i betragtning 16), blev udelukket på grundlag af de foreliggende oplysninger, fremgik det af en sammenligning mellem importstatistikkerne og de mængder, der var angivet af de tre samarbejdsvillige filippinske eksportører for undersøgelsesperioden, at næsten 100 % af importen var omfattet.

(26) I Filippinerne udøvede to samarbejdsvillige eksportører (tilhørende samme koncern) kun eksportvirksomhed. Den tredje samarbejdsvillige eksportør solgte de pågældende varer på hjemmemarkedet gennem et forbundet salgsselskab i undersøgelsesperioden, men sidstnævnte, som for nylig blev uafhængigt, nægtede at samarbejde. Der kunne derfor ikke indhentes oplysninger om salget af samme vare (eller samme generelle kategori af varer) på det filippinske marked, og den normale værdi måtte derfor beregnes på grundlag af de foreliggende oplysninger.

(27) Med henblik herpå undersøgtes det, om Thailand, for hvilket der forelå repræsentative og pålidelige oplysninger, kunne betragtes som et marked, der var sammenligneligt med Filippinerne i den pågældende sektor og dermed som et egnet grundlag for fastsættelse af SAG og fortjeneste. Det konkluderedes på grundlag af denne undersøgelse, at vilkårene på de to markeder var sammenlignelige. Desuden erkendte de pågældende eksportører, at både de påløbne SAG og den fortjenstmargen, der opnåedes i Thailand, ikke var højere end de tilsvarende beløb, der normalt var gældende på det filippinske marked i samme erhvervssektor. Med henblik på at beregne den normale værdi for de tre samarbejdsvillige filippinske eksportører, sammenlagde Kommissionen derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen de pågældendes respektive fremstillingsomkostninger for hver af de modeller som eksporteredes, og et beløb til dækning af SAG og forjeneste fastsat på grundlag af de tilsvarende beløb i Thailand.

2. Eksportpris

(28) Der blev taget hensyn til stort set alle eksporttransaktioner, som de pågældende eksportører gennemførte i undersøgelsesperioden (i forståelse med repræsentanterne for de berørte selskaber blev der kun set bort fra nogle få modeller, som solgtes i meget små mængder).

(29) I de tilfælde, hvor eksportsalget gik direkte til uafhængige importører, fastsattes eksportpriserne på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den vare, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

(30) I de tilfælde, hvor de pågældende varer eksporteredes til forbundne selskaber, der importerede dem til Fællesskabet, beregnedes eksportprisen på grundlag af videresalgspriserne til den første uafhængige køber med de fornødne justeringer for at tage hensyn til alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg, herunder told og en rimelig fortjenstmargen (nemlig 5 %). Sidstnævnte fastsattes på grundlag af de fortjenstmargener, der ansås for rimelige for uafhængige importører i den pågældende erhvervssektor.

Hvor det var påkrævet at foretage en fordeling af importørernes SAG ved beregningen af eksportpriserne, benyttedes omsætningen almindeligvis som fordelingsgrundlag med undtagelse af de tilfælde, hvor importørerne fremlagde tilstrækkelig dokumentation, der kun begrunde en anden fordelingsmetode. Fordelingen omfattede alle generelle administrations- og salgsomkostninger, der havde tilknytning til det pågældende salg, uanset om de finansieredes af eksportøren eller den forbundne importør. Ved beregningen af eksportpriserne blev der taget hensyn til rabatter og prisafslag, der indrømmedes i forbindelse med den forbundne importørs salg til uafhængige købere.

3. Sammenligning

(31) Den vejede normale værdi for hver model, fastsat som beskrevet ovenfor, og beregnet ab fabrik sammenlignedes med eksportprisen, for Thailands vedkommende på grundlag af et vejet gennemsnit og for Filippinerne og Mexico på grundlag af hver enkelt transaktion. I sidstnævnte tilfælde måtte eksportprisen beregnes på grundlag af videresalgspriserne til første uafhængige køber. Disse videresalgspriser og de tilsvarende beregnede eksportpriser udviste et prismønster, der var vidt forskelligt for forskellige købere, områder eller tidsperioder, og dette ville have resulteret i, at graden af dumping ikke i fuldt omfang ville være kommet til udtryk, hvis man havde benyttet en metode baseret på vejede gennemsnitlige eksportpriser.

(32) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen indrømmedes der justeringer for at tage hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, for så vidt der blev fremlagt tilfredsstillende dokumentation herfor. Der blev således taget hensyn til forskelle i forbindelse med handelsled (beregnet på grundlag af reklameomkostninger, der påløb på hjemmemarkedet, men ikke eksportmarkedet), samt transport-, forsikrings-, håndterings-, emballerings- og kreditomkostninger.

4. Dumpingmargener

(33) Det fremgik af undersøgelsen af de faktiske forhold, at der fandt dumping sted for så vidt angår alle de samarbejdsvillige eksportører, for hvilke der kunne foretages beregninger, og at dumpingmargenerne var lig med forskellen mellem den normale værdi og den behørigt justerede eksportpris.

(34) De vejede gennemsnitlige dumpingmargener udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, udgør:

Thailand:

Thai Merry: 51,9 %

Mexico:

varer fremstillet af JMP Mexico og eksport fra Scripto Tokai Corp USA: 27,1 %

Filippinerne:

— varer fremstillet af Iwax Philippine Inc, og Iwahori Philippines Inc og eksport fra Iwax Inc Japan (en enkelt dumpingmargen): 52,6 %

— Swedish Match Philippines Inc: 36,7 %.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(35) Det bekræftedes på grundlag af undersøgelsen, at de klagende EF-producenter, som enten repræsenteredes af EFLM (på hvis vegne der var indgivet anmodning om en fornyet undersøgelse vedrørende importen fra Thailand) eller optrådte som to særskilte grupper (hvoraf én indgav klagen vedrørende import med oprindelse i Filippinerne og den anden vedrørende import med oprindelse i Mexico), i alle tilfælde tegnede sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare.

#ed#

(36) I løbet af undersøgelsen vedrørende ovennævnte selskaber blev det klart, at to producenter eller grupper af producenter, nemlig Tokai Seiki GmbH, sammen med dette selskabs salgsdatterselskab i Fællesskabet, og de selskaber, der tilhører Swedish Match-gruppen, var forbundet med henholdsvis den eneste mexicanske eksportør og én filippinsk eksportør, og de importerede også dumpingvaren fra de pågældende lande

Under disse omstændigheder undersøgte Kommissionen, om disse selskaber på baggrund af artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen burde holdes uden for definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet«. Det skal i den forbindelse påpeges, at artikel 4, stk. 1, litra a), ikke foreskriver en automatisk udelukkelse af producenter, der er forbundet med eksportører og/eller selv importerer dumpingvarerne, men snarere indebærer en forpligtelse for Kommissionen til i hvert enkelt tilfælde at undersøge, om det er berettiget at udelukke en producent i denne situation.

(37) Hvad angår Tokai Seiki GmbH skal det først bemærkes, at dette selskab havde gjort det klart, at det kun støttede proceduren mod Filippinerne og Thailand, og at dets medvirken som en potentiel EF-producent var begrænset til undersøgelsen vedrørende disse to lande. Det fremgik for det andet af undersøgelsen, at dette selskab ikke alene, var forbundet med den eneste mexicanske eksportør, men at det også tegnede sig for en meget stor del af den samlede import til Fællesskabet af engangstændere angivet som havende oprindelse i Mexico.

Det skal i den forbindelse erindres, at undersøgelserne vedrørende importen fra Mexiço og Filippinerne gennemførtes som led i en enkelt procedure (jf. betragtning 5), og at en kumulativ vurdering af dumpingimporten fra Thailand, Filippinerne og Mexico ansås for påkrævet (jf. betragtning 40-44). Det ansås i den forbindelse ikke for hensigtsmæssigt at tage hensyn til Tokai Seiki GmbH's situation i den samlede vurdering af den forvoldte skade, eftersom det i betragtning af omfanget af importen fra Mexico ville have ført til upålidelige resultater. Tokai Seiki GmbH bør således ikke medregnes til den pågældende »erhvervsgren i Fællesskabet«.

(38) Med hensyn til de selskaber, der tilhører Swedish match-gruppen, og som er forbundet med den filippinske eksportør, Swedish Match Philippines Inc, ansås det for påkrævet at fastslå, om disse selskaber (som var klagere i alle tre sager og fuldt ud medvirkede i alle tre undersøgelser) hovedsagelig var producenter med en supplerende aktivitet i form af import, hvorved de blot kompletterede deres produktion i Fællesskabet, eller om de var importører med en forholdsvis begrænset supplerende produktion i Fællesskabet.

Det fremgik af undersøgelsen, at de importaktiviteter, der blev varetaget af de selskaber, som tilhørte Swedish Match-gruppen, var yderst begrænsede i forbindelse med den pågældende vare med oprindelse i Filippinerne, og det understregedes således, at selskabets hovedvirksomhed i tilknytning til den pågældende vare helt klart fandt sted i Fællesskabet. Det bør følgelig fastholdes, at disse selskaber henhører under den pågældende »erhvervsgren i Fællesskabet«.

(39) Nedenstående undersøgelsesresultater vedrørende spørgsmålet om den forvoldte skade er derfor baseret på de oplysninger, der er fremlagt af de samarbejdsvillige selskaber, bortset fra Tokai Seiki GmbH, nemlig de producenter, der tilhører BIC-gruppen og Swedish Match-gruppen samt det spanske selskab, Flamagas.

E. SKADE

1. Kumulering

(40) Ifølge grundforordningen er det en forudsætning for kumulering, at de berørte lande er omfattet af en undersøgelse samtidigt, at den dumpingmargen, der fastsættes i forbindelse med importen fra hvert land, overstiger en minimumsværdi (dvs. over 2 %), og at importen fra hvert land ikke er ubetydelig. Er disse betingelser opfyldt, skal konkurrencevilkårene undersøges, navnlig for at fastslå, om importerede varer med oprindelse i de berørte lande kan erstatte hinanden, om de sælges til samme priser, har fælles eller til hinanden svarende distributionskanaler og er til stede samtidigt på de samme markeder.

(41) Det skal i den forbindelse anføres, at de engangstændere, der eksporteres fra alle tre berørte lande, er omfattet af samtidige undersøgelser, hvorved der er fastslået dumpingmargener på mellem 27,1 og 52,6 %. Endvidere leverede ingen af de berørte eksportlande sådanne mængder til Fællesskabet, at deres markedsandel var lavere end 1 %, som således kunne være blevet betragtet som ubetydelig.

Med hensyn til konkurrencevilkårene konstateredes det, at de importerede varer med oprindelse i omhandlede tre lande kunne erstatte hinanden og solgtes til samme priser, at de benyttede til hinanden svarende distributionskanaler og fandtes på de samme markeder.

De berørte parter fremførte i den forbindelse følgende:

(42) De to forbundne filippinske producenter stillede spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssige i kumulering af importen fra Filippinerne og Mexico med den begrundelse, at forskelle i mængder og importfremgang mellem de to lande var af et sådant omfang, at det havde konsekvenser for ovennævnte konklusion, ifølge hvilken filippinske og mexicanske engangstændere konkurrerede indbyrdes på de samme vilkår på EF-markedet.

Til støtte for denne påstand gjorde de gældende, at den faktiske stigningstakt for importen fra Filippinerne ikke var nær så kraftig, som det var tilfældet for importen fra Mexico, og at forskellen var så betydelig, at det berettigede en særskilt vurdering af den pågældende imports følgevirkninger for EF-markedet. Der blev fremlagt oplysninger, hvoraf det fremgik, at den faktiske fremgang for importen fra Filippinerne var mindre markant end den, der fremgik af Eurostats tal. Der henvistes også til en tidligere sag (1), hvor Kommissionen havde besluttet ikke at kumulere importen fra Korea og Kina, fordi der ifølge undersøgelsen var tale om »diametralt modsatte tendenser«, jf. betragtning 42 i forordning (EØF) nr. 763/90, med hensyn til importmængde og markedsandel samt udtalte forskelle i disse to landes prispolitik.

Selv om udviklingen i importen fra Filippinerne (svarende til en stigning i markedsandelen fra 2 % i 1990 til 3,3 % i 1994) er mindre markant end den, der er registreret for importen fra Mexico, hvor udgangspunktet var lavere (den mexicanske markedsandel på 0,1 % i 1990 øgedes således til 9,2 % i 1994), skal det imidlertid bemærkes, at begge lande opnåede en betydelig markedsandel i undersøgelsesperioden, og eksporten fandt sted til priser, der var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Det er endvidere værd at bemærke, at importen fra både Filippinerne og Mexico ikke alene er steget målt i absolutte tal, men også i markedsandel, og der var tale om prisunderbud af stort set samme størrelse.

Forskellen mellem den situation, der kendetegner importen fra henholdsvis Filippinerne og Mexico på EF-markedet, ansås derfor ikke for at være tilstrækkelig stor til, at det kunne fastslås, at konkurrencevilkårene for filippinske og mexicanske engangstændere var forskellig. Følgelig kunne ovennævnte påstand ikke godtages.

(43) Repræsentanten for en af de thailandske eksportører gjorde også gældende, at den skade, der var forårsaget af importen fra Thailand, af følgende grunde ikke burde vurderes sammen med den skade, der kunne tilskrives importen fra Mexico/Filippinerne: Selv om artikel 3, stk. 4, i grundforordningen åbner mulighed for kumulering i forbindelse med samtidige undersøgelser, bør importen fra Thailand, som er genstand for en fornyet undersøgelse, ikke kumuleres med importen fra Mexico/Filippinerne, fordi de retlige normer (og dermed undersøgelsesforskrifterne) er forskellige fra dem, der gælder for en ny procedure.

Hvad angår det rimelige i at foretage en samlet vurdering af følgevirkningerne af import, der allerede er omfattet af foranstaltninger og import, der undersøges for første gang, skal det fastslås, at eftersom grundforordningen ikke udelukker en sådan metode, navnlig hvor der er foretaget en fuldstændig undersøgelse af den forvoldte skade, bør der træffes afgørelse herom i hver enkelt sag ud fra de foreliggende forudsætninger, dvs. ved at undersøge virkningerne af de pågældende landes respektive adfærdsmønster.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at gældende antidumpingforanstaltninger for importen fra Thailand ikke hindrede, at dette eksportland, efter at den største thailandske eksportør trak sit tilsagn tilbage i 1993, igen eksporterede til dumpingpriser med deraf følgende skade og med det resultat, at Thailand fra dette tidspunkt havde et adfærdsmønster, der var meget lig Filippinernes og Mexicos.

Denne lighed i de pågældende landes adfærdsmønster er ensbetydende med, at uanset gældende foranstaltninger (som formentlig i sig selv er blevet utilstrækkelige til at modvirke den skadelige dumping) kan det tænkes, at importen fra det land, der er omfattet af en fornyet undersøgelse, på linje med importen fra de lande, som er omfattet af en ny procedure, har bidraget til den skade, som kan vise sig at være forårsaget af den af undersøgelsen omfattede dumpingimport.

(44) Det var derfor opfattelsen, at den store overensstemmelse mellem de tre landes adfærdsmønster (som gør det umuligt at vurdere deres respektive bidrag til den forvoldte skade hver for sig) sammen med den kendsgerning, at ovennævnte kriterier for konkurrencevilkårene er opfyldt, berettiger en kumulering.

De thailandske myndigheder kritiserede denne fremgangsmåde med den begrundelse, at den ville føre til en sammenblanding af spørgsmålet om, hvorvidt der skal indføres antidumpingtold som led i en ny procedure (dvs. i henseende til importen fra Filippinerne og Mexico), og det mere konkrete

(1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 763/90 af 26. marts 1990 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af wolframcarbid og sammensmeltet wolframcarbid med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og om afslutning af proceduren vedrørende importen af disse varer med oprindelse i Republikken Korea (EFT nr. L 83 af 30. 3. 1990, s. 36).

spørgsmål, angiveligt svarende til strengere normer, om gældende told (vedrørende importen fra Thailand) bør videreføres (i ændret form som resultat af en fornyet undersøgelse, som også omfatter de omstændigheder, der skulle undersøges som led i en fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb).

Dette synspunkt kunne ikke godtages, især fordi de thailandske myndigheders påstand om, at kriterierne for fastlæggelse af skade i en fornyet undersøgelse som den foreliggende vil være strengere end dem, der gælder for en ny procedure, ikke er korrekt, især på baggrund af bestemmelserne i artikel 3 i sammenhæng med artikel 11 i grundforordningen. Som led i en fornyet undersøgelse som den foreliggende, skal institutionerne således tage hensyn til, at gældende foranstaltninger kan have begrænset de skadelige virkninger af den dumpingimport, der er genstand for undersøgelse. Det kan vise sig, at sidstnævnte fortsat forvolder skade, eller at det af undersøgelsen vil fremgå, at der sandsynligvis igen vil blive forvoldt, skade, hvis der ikke foreligger foranstaltninger.

På baggrund af ovenstående betragtninger bekræftes det derfor, at det er hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af de samtidige virkninger af dumpingimporten fra de pågældende tre lande.

2. Samlet forbrug i Fællesskabet

(45) Med henblik på at beregne det samlede synlige forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare blev EF-producenternes salg i Fællesskabet af engangstændere lagt sammen med den samlede import til Fællesskabet, som angivet under KN-kode 9613 10 00 (dog for så vidt angår Filippinerne med undtagelse af piezotændere på grundlag af pålidelige data fremlagt som led i undersøgelsen). På dette grundlag steg det samlede synlige forbrug af engangstændere mellem 1990 og 1994 med 21 %.

(46) Det vides imidlertid, at denne betydelige stigningstakt skal tages med forbehold. Importører (som forventede en højere antidumpingtold på kinesiske engangstændere) importerede store mængder fra Folkerepublikken Kina i slutningen af 1994. En del af disse mængder (ca. 65 mio. enheder), som ikke kunne bringes på markedet før i 1995, oplagredes, og denne situation indebar en kunstig forøgelse af det samlede synlige forbrug i 1994.

For således at fastlægge den faktiske stigning i forbruget i Fællesskabet anslog Kommissionen, at den andel af importen fra Kina, som toldbehandledes i 1994 (i alt 176,7 mio. enheder), og som sandsynligvis er videresolgt (af importørerne til engros- eller detailhandelsvirksomheder), i samme år udgjorde ca. 110 mio. enheder. På dette grundlag udgør stigningen i det samlede forbrug 11 % (i stedet for 21 %). En sådan stigningstakt må anses for at være et rimeligt udtryk for den faktiske udvikling i forbruget i Fællesskabet.

3. Faktorer med tilknytning til dumpingimporten

a) *Stigningen i dumpingimporten*

(47) Den samlede stigning i importen fra de pågældende lande var ifølge resultaterne af undersøgelsen meget betydelig (over 280 %). Mellem 1990 og 1994 var der således tale om:

— mere end en 120-dobling for Mexicos vedkommende (idet udgangspunktet dog var særdeles lavt)

— en stigning på over 95 % for Filippinerne, og

— en stigning på 18 % for Thailand. En stigningstakt af denne størrelse må som led i en fornyet undersøgelse anses for betydelig, da det må anses for sandsynligt, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1991 (og ændringen heraf i 1994) har haft en indvirkning på stigningstakten for importen fra Thailand, omend denne virkning begrænsedes af faldet i de thailandske salgspriser, efter at den største thailandske eksportør trak sit tilsagn tilbage.

b) *Markedsandel*

(48) Importen fra de pågældende tre lande vandt mellem 1990 og 1994 yderligere 10 % af EF-markedet for den pågældende vare (deres markedsandel steg således fra 4,6 % til 15 %). Samtidigt tabte EF-producenterne i et marked i vækst en betydelig andel af dette marked, nemlig mere end 8,5 procentpoint, et fald fra 57,3 % i 1990 til 48,6 % i 1994. Dette er, set under ét, ensbetydende med, at andre tredjelandes stilling også er forringet (en mere detaljeret undersøgelse viste imidlertid, som anført i betragtning 70, at Folkerepublikken Kina øgede sin markedsandel i Fællesskabet på bekostning af andre eksportlande end dem, der er omfattet af de foreliggende undersøgelser).

c) *Importpriser*

(49) Hvad angår modelsammenligningen ansås det ligesom i alle tidligere undersøgelser vedrørende engangstændere for hensigtsmæssigt, at der i beregningen af underbudsmargenen kun indgik de engangstændere, som indeholdt samme eller næsten samme mængde gas og dermed kunne tændes stort set det samme antal gange.

(50) I de tilfælde, hvor salget gik til uafhængige importører, blev sammenligningen foretaget mellem cif-importprisen, fortoldet og leveret hos kunden og EF-producenternes salgspris i Fællesskabet i samme handelsled. Ved salg til en forbunden importør, fandt sammenligningen sted på grundlag af salget til første uafhængige kunde.

Det konstateredes, at der i gennemsnit var tale om prisunderbud, som udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens gennemsnitspris i alle tilfælde var højere end 30 %, bortset fra ét tilfælde (nemlig det filippinske selskab, der var forbundet med Swedish Match-gruppen, hvis eksport til Fællesskabet i meget små mængder ikke kan anses for repræsentativt for den filippinske eksport af engangstændere). Dette vil sige, at priserne på de engangstændere, der importeredes fra de pågældende lande, var betydeligt lavere end EF-producenternes priser i undersøgelsesperioden.

4. EF-erhvervsgrenens situation

a) *Generelle bemærkninger*

(51) Markedet for engangstændere er meget prisfølsomt. For at kunne sælge engangstændere eller fastholde markedsandelen herfor er der en tendens til, at de talrige producenter og købere på markedet justerer deres priser til det laveste niveau, hvortil de pågældende varer udbydes. Dette er ensbetydende med, at EF-erhvervsgrenen i konkurrencen med lavprisimport enten er nødsaget til at sænke priserne i et forsøg på at fastholde markedsandel, produktion og kapacitetsudnyttelse eller må forvente at tabe markedsandele, hvis den søger at fastholde sine priser.

b) *Kapacitet, produktion og salg*

(52) Mellem 1990 og undersøgelsesperioden var kapaciteten stort set uændret, medens produktionen steg ubetydeligt. Der var tale om en lille stigning i de solgte mængder og en meget lille værdistigning.

c) *Markedsandel*

(53) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 57,3 % i 1990 til 48,6 % i undersøgelsesperioden.

d) *Priser*

(54) Priserne steg i gennemsnit svagt indtil 1992, hvorefter de faldt en smule. Det skal i den forbindelse bemærkes, at EF-erhvervsgrenen i et forsøg på at fastholde sin markedsandel i den af undersøgelsen omfattede periode solgte stadigt større mængder af engangstændere i særlige udførelser (såsom i »hylster« eller med »påtryk«, hvilket normalt skulle have berettiget højere priser end for »standard«-tændere). Det fremgik således af undersøgelsen, at det ikke var muligt at opretholde sådanne højere priser, som normalt ville være forbundet med mere sofistikerede varer, med en deraf følgende indvirkning på rentabiliteten i EF-erhvervsgrenen.

e) *Rentabilitet*

(55) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige indtjening på salget af pågældende vare var negativ i 1990, men bedredes i 1991, hvor den var positiv. Situationen forværredes igen, men indtjeningen var fortsat positiv i 1992. I 1993 var den i gennemsnit igen negativ. I undersøgelsesperioden var den gennemsnitlige salgspris en lille smule højere end de gennemsnitlige produktionsomkostninger.

f) *Beskæftigelse*

(56) I bestræbelserne på at mindske omkostningerne reducerede EF-erhvervsgrenen fortsat antallet af beskæftigede (en nedgang på 8 % mellem 1990 og 1993 udlignedes delvis i 1994, men antallet af beskæftigede var i 1994 fortsat 4 % lavere end i 1990).

5. Konklusioner vedrørende spørgsmålet om skade

(57) Priserne på de importerede varer var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens gennemsnitspris, nemlig mere end 30 % (med undtagelse af det filippinske selskab, der var forbundet med en EF-producent, og hvis eksport var så begrænset, at den ikke kunne betragtes som repræsentativ for den filippinske eksport).

(58) Der påførtes navnlig EF-erhvervsgrenen skade i den af undersøgelsen omfattede periode i form af:

— Tab af markedsandel: EF-producenter har tabt en andel svarende til 8,5 procentpoint mellem 1990 og 1994 (eller endog en andel på 15 procentpoint, hvis 1994 sammenlignes med 1992). At EF-producenternes salg målt i mængde holdt sig på et uændret niveau er ensbetydende med, at de helt og holdent hindredes i at udnytte udvidelsen af markedet.

— Utilstrækkelig rentabilitet: EF-erhvervsgrenens samlede rentabilitet var i hele perioden meget ringe (navnlig for en erhvervsgren, der kræver store investeringer til innovation). Dette følger af den kendsgerning, at den på grund af betydelige underbud ikke havde mulighed for at hæve sine priser i blot beskedent omfang inden for de seneste fem år (på trods af at andelen af normalt dyrere varer i særlige udførelser steg). Hvis den situation med meget ringe rentabilitet, som EF-producenterne registrerede i 1994, ikke bringes til ophør, vil det ikke være muligt at fortsætte virksomheden. Dette indebærer en alvorlig risiko for, at producenter i Fællesskabet i løbet af forholdsvis kort tid flytter deres produktion uden for Fællesskabet.

(59) Sammenfattende kan det siges, at EF-erhvervsgrenen, som så ud til, at være på vej til at overvinde følgerne af hidtidig dumping, fortsat befinder sig i en vanskelig finansiel og afsætningsmæssig situation, og på dette grundlag fastslås det, at den har lidt skade i et omfang, der kan betegnes som væsentlig.

F. ÅRSAGEN TIL SKADE

(60) For at fastslå, om den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen er forårsaget af dumpingimporten fra Thailand, Mexico og Filippinerne, og om andre faktorer har forårsaget eller bidraget til denne skade, undersøgtes følgende.

1. Dumpingimportens følgevirkninger

(61) Ved undersøgelsen af dumpingimportens følgevirkninger konstateredes det, at stigningen i dumpingimporten og de faldende priser for dumpingvarerne faldt sammen med nedgangen i EF-erhvervsgrenens markedsandel og forværringen af dens finansielle situation.

(62) Mellem 1990 og undersøgelsesperioden steg markedsandelen for dumpingimporten fra de pågældende tre lande således betydeligt, nemlig fra 4,6 % til 15 % dvs. med mere end 10 % af det samlede forbrug, medens EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med mere end 8,5 % af det samlede forbrug i Fællesskabet. Hertil kommer, at priserne på de engangstændere, der i undersøgelsesperioden importeredes fra Thailand, Filippinerne og Mexico, var betydeligt lavere end EF-producenternes priser (i gennemsnit mere end 30 %).

I betragtning af, at det pågældende marked som allerede anført i betragtning 51 er meget prisfølsomt, er det klart, at de meget betydelige prisunderbud for dumpingvarerne fra Thailand, Filippinerne og Mexico med den deraf følgende øgede markedsandel, i høj grad har berørt EF-erhvervsgrenen, så meget mere som de importerede varer blev afsat gennem de samme salgskanaler og til de samme kunder, som EF-erhvervsgrenens varer.

2. Følgevirkningerne af andre faktorer

a) *Ikke-dumpingimport: omfang og priser*

(63) Importen fra andre tredjelande end dem, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger eller af de foreliggende undersøgelser steg med 34 % mellem 1990 og 1994. Denne stigning er imidlertid ikke særlig markant udtrykt i markedsandel (fra 10 % i 1990 til 11,3 % i 1994).

(64) Hvad angår prisniveauet for denne import skal det understreges, at tallene i Eurostat, som er baseret på en blanding af forskellige tændere, ikke kan betragtes som et egnet grundlag for fastsættelse af nøjagtige enhedspriser. Under alle omstændigheder fremlagde ingen af de berørte parter dokumentation for, at de faktiske priser for de importerede varer var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser.

b) *Efterspørgselsudvikling og forbrugsmønster*

(65) Som det fremgår af betragtning 45 og 46 var der i den af undersøgelsen omfattede periode ikke tale om nogen nedgang i efterspørgslen eller om negative forandringer i forbrugsmønstret.

c) *Konkurrencen mellem tredjelande og EF-producenterne og disse parters handelspraksis*

(66) Der er ikke fremlagt nogen dokumentation for, at der foreligger restriktiv handelspraksis fra tredjelandes side, som kunne have været en kilde til skade for EF-erhvervsgrenen. Med hensyn til konkurrencen mellem andre tredjelande og de berørte EF-producenter fremgik det, at kun importen fra Kina fortjener særlig opmærksomhed, jf. nedenfor.

d) *Udviklingen i EF-erhvervsgrenens teknologi, eksportresultater og produktivitet*

(67) EF-erhvervsgrenens evne til at følge eller endog overhale konkurrenterne i henseende til

teknologisk udvikling kan ikke drages i tvivl (EF-producenterne har således registreret adskillige værdifulde patenter vedrørende fremstillingen af engangstændere).

(68) Det er også klart fastslået, at EF-erhvervsgrenen var i stand til at konkurrere på eksportmarkederne uden for Fællesskabet (EF-producenternes salg af engangstændere til tredjelande steg med 14 % mellem 1990 og 1994).

(69) Det samme gør sig gældende for EF-erhvervsgrenens produktivitet pr. beskæftiget, som øgedes en smule mellem 1990 og 1994.

e) *Virkningerne af anden dumpingimport*

(70) Det konstateredes, at importen fra Folkerepublikken Kina i den sammenhæng fortjente særlig opmærksomhed. Dette land havde således øget sin markedsandel for engangstændere i Fællesskabet betydeligt i perioden fra 1990 til 1994. De mængder, der eksporteredes fra Folkerepublikken Kina til Fællesskabet, var meget betydelige, og der var ikke alene tale om dumpingpriser, men også om meget lave priser. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1006/95 [1] indførtes der en forhøjet antidumpingtold på denne import.

Alle de samarbejdsvillige eksportører gjorde gældende, at de for fortsat at kunne sælge den pågældende vare var nødsaget til at følge den udviklingslinje, som kineserne havde lagt. Selv om denne påstand ikke er helt ubegrundet, skal det anføres, at det forhold, at Folkerepublikken Kina er blevet en af de største aktører på markedet (i høj grad via dumping), ikke kan fritage andre eksportlande, der leverer ganske betydelige mængder, fra ansvaret for at praktisere skadelig dumping.

Desuden ændrer dette ikke den kendsgerning, at den stærke konkurrence fra lavprisimporten fra Thailand, Filippinerne og Mexico i betydeligt omfang har bidraget til det prisfald for engangstændere, der har fundet sted i Fællesskabet.

3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

(71) Uanset at en anden faktor, nemlig dumpingimporten fra Folkerepublikken Kina, kan have haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation, fastslås det, at dumpingimporten fra Thailand, Filippinerne og Mexico i sig selv har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Denne konklusion er baseret på alle ovenstående aspekter og navnlig størrelsen af de konstaterede underbud og de pågældende mængder, som resulterede i et betydeligt prisfald.

G. FORTSAT DUMPING ELLER NY DUMPING OG SKADE (THAILAND)

(72) Eftersom den fornyede undersøgelse vedrørende import med oprindelse i Thailand, som anført i betragtning 4, sandsynligvis ikke ville kunne afsluttes inden udløbet af femårsperioden for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, har undersøgelsen vedrørende dette land også omfattet de omstændigheder, der vil kunne undersøges i forbindelse med udløbedt af foranstaltningers gyldighedsperiode, jf. artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

(73) Som led i denne undersøgelse, der ud fra den antagelse, at gyldighedsperioden for foranstaltningerne mod Thailand snart ville udløbe, gennemførtes for at fastslå, om det var sandsynligt, at foranstaltningernes bortfald »ville medføre, at der fortsat eller igen ville finde dumping sted med deraf følgende skade«, konstateredes følgende at være relevant:

— eftersom importen fra Thailand fortsat fandt sted til dumpingpriser allerede før det forventede bortfald af nævnte foranstaltninger (og desuden til en højere dumpingmargen end oprindeligt fastsat, anses det for yderst usandsynligt, at foranstaltningernes udløb vil kunne medføre, at dumping bringes til ophør eller vil falde sammen hermed;

— hvad angår undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade skal det på tilsvarende måde anføres, at hvis der ikke var truffet beslutning om kumulering, således at importen fra Thailand var blevet undersøgt særskilt, ville det fortsat være blevet konstateret, at der forvoldtes skade i et sådant omfang (i betragtning af resultaterne af undersøgelsen af den pågældende import med hensyn til mængder og priser), at det havde været påkrævet at forhøje gældende told. Dette undersøgelsesresultat, som er fastlagt under hensyntagen til gældende foranstaltninger (og omfanget heraf), ville blot være blevet bekræftet ved foranstaltningernes eventuelle bortfald.

(74) Det fastslås i overensstemmelse hermed, at eftersom den skadelige dumping, der fortsat finder sted, har et sådant omfang, at det vil være påkrævet at ændre gældende foranstaltninger mod Thailand, følger det heraf, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat vil finde dumping sted med deraf følgende skade, og at foranstaltningerne mod Thailand således ikke bør bortfalde.

[1] EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 38.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(75) Ved vurderingen af, om det er i Fællesskabets interesse at træffe eller ændre antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af engangstændere fra de pågældende lande, som har fundet sted til dumpingpriser og påført EF-erhvervsgrenen skade, blev der taget hensyn til de synspunkter, der fremførtes af alle i proceduren involverede parter. Undersøgelsen gennemførtes for at afgøre, om der forelå tvingende grunde til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger.

1. EF-erhvervsgrenens interesser

(76) Medmindre der træffes foranstaltninger vedrørende importen fra Mexico og Filippinerne, og gældende foranstaltninger vedrørende Thailand ændres, således at priserne på mexicanske, filippinske og thailandske engangstændere stiger betydeligt, må det forventes, at EF-erhvervsgrenen nødsages til at sænke sine priser yderligere, da dens markedsandel ellers vil falde i et endnu hurtigere tempo. I begge situationer vil EF-erhvervsgrenens finansielle situation forværres. Produktion i Fællesskabet vil følgelig ikke længere være rentabel og må formentlig ophøre med deraf følgende tab af arbejdspladser både i selve erhvervsgrenen og i dertil knyttede sektorer.

Endvidere vil de indtægter, der er nødvendige for at foretage investeringer i forskning og udvikling af varer i overensstemmelse med sikkerhedsforskrifterne for tændere og med en højere udviklet produktionsteknik, som er af afgørende betydning for at opretholde konkurrencedygtigheden i en meget konkurrencepræget sektor, blive reduceret drastisk. EF-erhvervsgrenen vil følgelig efter en forholdsvis kort periode med vedvarende tab ikke kunne gøre andet end at indstille produktionen i Fællesskabet.

Det er derfor berettiget at give den pågældende erhvervsgren, som har en mangeårig tradition for investeringer i innovation i Fællesskabet, en overlevelsesmulighed ved at fjerne den fordrejning af handelen, der skyldes dumping, og dermed sikre beskæftigelse og fremtidige investeringer.

2. Forbrugernes interesser

(77) Ingen af forbrugerorganisationerne har indgivet oplysninger vedrørende spørgsmålet om Fællesskabets interesser. Engangstændere er en billig vare, der normalt købes uden særlige præferencer. Selv om prisforskelle har en afgørende indflydelse på forbrugernes valg mellem forskellige engangstændere, synes det absolutte prisniveau ikke at øve nogen indflydelse på beslutningen om at købe en sådan engangsvare eller ej. En prisforhøjelse i importørleddet, som helt eller delvis afspejles i hele distributionskæden, vil derfor formentlig ikke have nogen væsentlig indvirkning på det samlede forbrug af engangstændere.

Det skal endvidere understreges, at i betragtning af den sædvanlige forskel mellem cif-importprisen og detailsalgsprisen er det sandsynligt, at det i distributionskæden for engangstændere vil være muligt at overvælte det meste af en prisforhøjelse som følge af antidumpingforanstaltninger på forbrugerne. Endelig skal det anføres, at eventuelle prisforhøjelser ikke vil have nogen væsentlig betydning for forbrugerens budget som følge af den lave enhedspris og det meget lille beløb, som hver enkelt ofrer på denne vare.

3. Konklusion

(78) Efter undersøgelsen af de forskellige involverede parters interesser konkluderes det, at det er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af den pågældende dumpingimport, og at der omvendt ikke er nogen tvingende grunde til ikke at indføre sådanne foranstaltninger.

Træffes der ikke foranstaltninger, vil det således kunne medføre, at produktionen i Fællesskabet indstilles med deraf følgende tab af arbejdspladser og manglende investeringer. Prisforhøjelsen og den deraf følgende lille ekstra udgift for forbrugeren kan på ingen måde anses for at veje tungere end omkostningerne ved, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ophører med at eksistere.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(79) I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningen undersøgtes det, om der skulle indføres foranstaltninger i form af satser, der er lavere end de fastlagte dumpingmargener, hvis sådanne satser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe de skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen. Med henblik herpå bør hver eksportørs priser ved salg til uafhængige importører, fortoldet og leveret hos kunden (eller for så vidt angår salg til en forbunden importør, salgsprisen til første uafhængige kunde) sammenlignes med de salgspriser, der er beregnet i samme handelsled, og som afspejler EF-producenternes produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb til dækning af fortjeneste.

(80) Med henblik herpå konkluderedes det, at der kun skulle tages hensyn til de engangstændere, som har samme eller næsten samme indhold af gas, og som derfor kan tændes det samme antal gange. Hvad angår et rimeligt beløb til dækning af fortjeneste undersøgtes det, om det, hvis der ikke længere fandt dumpingimport sted, kunne forventes, at man kunne opnå den fortjeneste, der benyttedes i de tidligere procedurer vedrørende engangstændere, nemlig en margen på 15 % af omsætningen.

(81) Det skal i den forbindelse erindres, at dumpingimporten fra Folkerepublikken Kina også kan have haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation i den af undersøgelsen omfattede periode. For således at sikre, at de pågældende foranstaltninger til afhjælpning af dumpingimporten fra de tre lande afpasses efter omstændighederne, ansås det for hensigtsmæssigt og ikke urimeligt, at det beløb til dækning af fortjeneste, som indgår i beregningen af skadestærsklen i det foreliggende tilfælde, begrænses til 10 %. En sådan begrænsning af fortjenstmargenen til 10 % ansås for passende for at tage hensyn til de øvrige skadevoldende faktorer, som kan have påvirket EF-erhvervsgrenens situation i den foreliggende undersøgelsesperiode. Denne sats skal derfor ikke tolkes som en samlet nyvurdering af de tidligere undersøgelsesresultater i henseende til spørgsmålet om en rimelig rentabilitet i den pågældende erhvervsgren.

(82) Den beregning af skadestærsklen, som blev foretaget på grundlag af ovenstående, resulterede i en gennemsnitlig underbudsmargen, som udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, var højere end de tilsvarende dumpingmargener for så vidt angår den thailandske eksportør, Thai Merry, og den mexicanske producent, JMP (hvis varer eksporteres af Scripto Tokai Corp USA).

For de samarbejdsvillige filippinske producenter udgjorde de gennemsnitlige underbudsmargener, som udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, var lavere end de tilsvarende dumpingmargener, følgende:

— varer fremstillet af Iwax Philippine Inc og Iwahori Philippines Inc og eksport fra Iwax Inc Japan (en enkelt margen): 43 %

— Swedish Match Philippines, Inc: 17 %.

2. Det thailandske selskab, Politop

(83) Som nævnt ovenfor blev selskabet Politop ved afslutningen af den oprindelige undersøgelse vedrørende Thailand pålagt en individuel antidumpingtold fastsat på grundlag af dumpingmargenen for dette selskab (nemlig 5,8 %). Selskabet medvirkede også i den foreliggende fornyede undersøgelse, men var ikke i stand til at fremlægge oplysninger, der kunne lægges til grund for beregningen af en ny dumpingmargen og skadestærskel. Dette selskab eksporterede således kun små mængder til Fællesskabet i 1992 og har ikke siden eksporteret engangstændere til Fællesskabet.

(84) Af de dokumenter, der er gennemgået (navnlig selskabets forretningskorrespondance), fremgik det, at denne situation indtraf, fordi Politop nægtede at sælge til priser, der ikke gav dækning for omkostningerne. Politop gjorde gældende, at selskabet i de seneste fire år konsekvent havde ført en redelig prispolitik, og anførte, at den forhøjede resttold, der formentlig ville blive fastsat for Thailand, ikke burde gælde for selskabets eksport til Fællesskabet, og det anmodede om, at der fastsattes en told på 0 % eller i det mindste, at den nugældende sats på 5,8 % blev opretholdt.

(85) Med henblik på at finde en passende løsning konkluderedes det, at eftersom Politop helt havde indstillet eksporten til Fællesskabet, kunne de mest pålidelige oplysninger, der forelå for dette selskabs vedkommende, ikke anses for at være den restdumpingmargen, der fastsattes i undersøgelsesperioden.

(86) Under disse omstændigheder må de mest pålidelige oplysninger anses for at være Politop's egne data fra den foregående undersøgelse. Det konkluderedes derfor, at den mest hensigtsmæssige løsning i denne helt specielle situation ville være at opretholde den nugældende sats for Politop, dvs. 5,8 %.

3. Tilsagn

(87) Efter at være blevet underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale ophævelse af gældende foranstaltninger vedrørende importen fra Thailand og indførelse af en endelig antidumpingtold vedrørende import med oprindelse i de tre berørte lande, afgav en thailandsk producent, den eneste mexicanske producent og to forbundne filippinske producenter tilsagn vedrørende deres eksport af den pågældende vare til Fællesskabet.

Efter en undersøgelse af disse tilbud fandt Kommissionen, at de pågældende tilsagn kunne godtages, eftersom de ville afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger i henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. I betragtning af de salgskanaler, der benyttedes for den pågældende eksport (dvs. enten til forbundne parter eller eneimportører i Fællesskabet), konstateredes det desuden, at de pågældende tilsagn ville kunne overvåges effektivt.

(88) Kommissionen hørte Det Rådgivende Udvalg vedrørende godtagelsen af disse tilsagn, og der blev ikke rejst indvendinger herimod. De pågældende tilsagn blev godtaget ved Kommissionens afgørelse 97/167/EF [1].

4. Individuel told og resttold

(89) Uanset godtagelsen af de tilsagn, der er afgivet af visse thailandske, mexicanske og filippinske producenter

— bør gældende foranstaltninger vedrørende Thailand ophæves

— bør der indføres told i form af individuelle satser på importen fra det thailandske selskab Politop (til en sats på 5,8 % som anført i betragtning 83-86) og det filippinske selskab Swedish Match Philippines Inc, som ikke afgav noget tilsagn (til en sats svarende til den laveste margen, der er omhandlet i betragtning 82, nemlig 17 %),

— bør der indføres en resttold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Thailand, Filippinerne og Mexico for at hindre omgåelse af ovennævnte tilsagn.

I betragtning af omfanget af de pågældende tre landes medvirken i undersøgelsen (næsten 100 %) bør den endelige resttold for hvert land indføres til den sats, der er fastsat for det samarbejdsvillige selskab med den højeste dumpingmargen (dvs. på grundlag af sidstnævnte selskabs dumpingmargen, eller i påkommende tilfælde underbudsmargenen). På dette grundlag bør resttolden fastsættes til 51,9 % for Thailand, 43,0 % for Filippinerne og 27,1 % for Mexico —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3433/91 ændres således:

1) i slutningen af artikel 1, stk. 1, udgår ordene »og Thailand«

2) artikel 1, stk. 2, litra d), ophæves.

Artikel 2

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af lommetændere med fyrsten med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, henhørende under KN-kode ex 9613 10 00 (Taric-kode: 9613 10 00*10) og med oprindelse i Thailand, Filippinerne og Mexico.

2. Tolden fastsættes til nedenstående satser beregnet af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

a) 51,9 % for import med oprindelse i Thailand (Taric-tillægskode: 8900) med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af selskabet Politop Co Ltd, Bangkok, for hvilket tolden fastsættes til 5,8 % (Taric-tillægskode: 8937)

b) 43,0 % for import med oprindelse i Filippinerne (Taric-tillægskode: 8900) med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af selskabet Swedish Match Philippines Inc, Manila, for hvilket tolden fastsættes til 17,0 % (Taric-tillægskode: 8938)

c) 27,1 % for import med oprindelse i Mexico (Taric-tillægskode: 8900).

3. a) Den told, der er omhandlet i stk. 2, litra a), pålægges ikke lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfylding, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af Thai Merry Co Ltd, Samutsakorn (Taric-tillægskode: 8542)

b) Den told, der er omhandlet i stk. 2, litra b), pålægges ikke lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af Iwax Philippine Inc, Rosario, Cavite eller Iwahori Philippines Inc, Mariveles, Bataan, og som sælges til eksport til Fællesskabet af disse selskaber selv eller af Iwax Inc, Shizuoka, Japan (Taric-tillægskode: 8939)

c) Den told, der er omhandlet i stk. 2, litra c), pålægges ikke lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, som fremstilles af JMP Mexico, SA de C.V., Tijuana, og sælges til eksport til Fællesskabet af Scripto Tokai Corp, Fontana, USA (Taric-tillægskode: 8940).

4. Medmindre andet er fastsat finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

[1] Se side 54 i denne Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1997.

På Rådets vegne

M. DE BOER

Formand